

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 13ης Δεκεμβρίου 2012*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Θεσμικό δίκαιο — Χρονοδιάγραμμα των περιόδων συνόδου της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα έτη 2012 και 2013 — Πρωτόκολλα για τον καθορισμό της έδρας των θεσμικών οργάνων και ορισμένων λοιπών οργάνων, οργανισμών και υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-237/11 και C-238/11,

με αντικείμενο δύο προσφυγές ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, που ασκήθηκαν στις 17 Μαΐου 2011,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την E. Belliard καθώς και τους G. de Bergues και A. Adam,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από

το **Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου**, εκπροσωπούμενο από τον C. Schiltz,

παρεμβαίνον,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενο από τους C. Pennera και N. Lorenz καθώς και την E. Waldherr, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, προεδρεύουσα του τρίτου τμήματος, K. Lenaerts, Γ. Αρέστη, T. von Danwitz (εισηγητή) και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: R. Sereș, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 5ης Ιουνίου 2012,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με τις προσφυγές της στις υποθέσεις C-237/11 και C-238/11, η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, σχετικά με το χρονοδιάγραμμα των περιόδων συνόδου του Κοινοβουλίου για το 2012 και για το 2013, αντιστοίχως (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Στις 12 Δεκεμβρίου 1992, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών εξέδωσαν, βάσει των άρθρων 216 της Συνθήκης ΕΟΚ, 77 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και 189 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, με κοινή συμφωνία, την απόφαση για τον καθορισμό της έδρας των θεσμικών οργάνων και ορισμένων λοιπών οργάνων, οργανισμών και υπηρεσιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ C 341, σ. 1, στο εξής: απόφαση του Εδιμβούργου).
- 3 Με την ευκαιρία της διακυβερνητικής διασκέψεως που οδήγησε στη θέσπιση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, το κείμενο της απόφασεως του Εδιμβούργου περιελήφθη ως πρωτόκολλο 12, το οποίο προσαρτάται στις Συνθήκες ΕΕ, ΕΚ, ΕΚΑΧ και ΕΚΑΕ.
- 4 Επί του παρόντος, το πρωτόκολλο 6, το οποίο προσαρτάται στις Συνθήκες ΕΕ και ΛΕΕ και το πρωτόκολλο 3, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη Ευρατόμ, για τον καθορισμό της έδρας των θεσμικών οργάνων και ορισμένων λοιπών οργάνων, οργανισμών και υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων), προβλέπουν, σε ένα μόνον άρθρο, στοιχείο α', το οποίο έχει ταυτόσημη διατύπωση με το άρθρο 1, στοιχείο α', της απόφασεως του Εδιμβούργου:

«Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει την έδρα του στο Στρασβούργο όπου λαμβάνουν χώρα οι δώδεκα μηνιαίες περίοδοι συνόδου της ολομελείας, συμπεριλαμβανομένης της συνόδου για τον προϋπολογισμό. Οι περίοδοι των πρόσθετων συνόδων της ολομελείας πραγματοποιούνται στις Βρυξέλλες [(Βέλγιο)]. Οι επιτροπές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εδρεύουν στις Βρυξέλλες. Η Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και οι υπηρεσίες της παραμένουν στο Λουξεμβούργο.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 5 Στις 3 Μαρτίου 2011, η διάσκεψη των προέδρων ενέκρινε δύο σχέδια χρονοδιαγράμματος των περιόδων συνόδου του Κοινοβουλίου για τα έτη 2012 και 2013. Για τον Οκτώβριο του 2012, το σχέδιο προέβλεπε δύο συνόδους της ολομελείας, η πρώτη από την 1η έως τις 4 Οκτωβρίου 2012 και η δεύτερη από τις 22 έως τις 25 Οκτωβρίου 2012. Για τον Οκτώβριο του 2013, το σχέδιο προέβλεπε επίσης δύο συνόδους της ολομελείας, η πρώτη από τις 30 Σεπτεμβρίου 2013 έως τις 3 Οκτωβρίου 2013 και η δεύτερη από τις 21 έως τις 24 Οκτωβρίου 2013.
- 6 Στις 7 Μαρτίου 2011, ο Α. Fox, ευρωβουλευτής, υπέβαλε δύο τροπολογίες των εν λόγω σχεδίων της διασκέψεως των προέδρων.

7 Κατά την πρώτη τροπολογία για το 2012:

«Το χρονοδιάγραμμα των περιόδων συνόδου για το 2012 πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής:

- να καταργηθεί η σύνοδος της εβδομάδας 40 (από 1η έως 4 Οκτωβρίου)·
- να διασπαστεί η σύνοδος του Οκτωβρίου II (από 22 Οκτωβρίου έως 25 Οκτωβρίου) σε δύο διαφορετικές περιόδους συνόδου:
 - περίοδος συνόδου 1: στις 22 και 23 Οκτωβρίου·
 - περίοδος συνόδου 2: στις 25 και 26 Οκτωβρίου.»

8 Η δεύτερη τροπολογία για το 2013 είχε ως εξής:

«Το χρονοδιάγραμμα των περιόδων συνόδου για το 2013 πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής:

- να καταργηθεί η σύνοδος της εβδομάδας 40 (από 30 Σεπτεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου)·
- να διασπαστεί η σύνοδος του Οκτωβρίου II (από 21 Οκτωβρίου έως 24 Οκτωβρίου) σε δύο διαφορετικές περιόδους συνόδου:
 - περίοδος συνόδου 1: στις 21 και 22 Οκτωβρίου·
 - περίοδος συνόδου 2: στις 24 και 25 Οκτωβρίου.»

9 Η πρώτη τροπολογία του χρονοδιαγράμματος για τις περιόδους συνόδων του 2012 ψηφίστηκε με 357 ψήφους υπέρ, 255 ψήφους κατά και 41 αποχές.

10 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το ούτως τροποποιηθέν χρονοδιάγραμμα των περιόδων συνόδου για το 2012 προβλέπει ότι οι δύο περίοδοι συνόδου της ολομέλειας του Οκτωβρίου πραγματοποιούνται την ίδια εβδομάδα του μήνα αυτού, ήτοι στις 22 και 23, κατόπιν στις 25 και 26.

11 Η δεύτερη τροπολογία του χρονοδιαγράμματος για τις περιόδους συνόδων του 2013 ψηφίστηκε με 356 ψήφους υπέρ, 253 ψήφους κατά και 35 αποχές.

12 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το ούτως τροποποιηθέν χρονοδιάγραμμα των περιόδων συνόδου για το 2013 προβλέπει ότι οι δύο περίοδοι συνόδου της ολομέλειας του Οκτωβρίου πραγματοποιούνται την ίδια εβδομάδα του μήνα αυτού, ήτοι στις 21 και 22, κατόπιν στις 24 και 25.

13 Η Γαλλική Δημοκρατία, θεωρώντας ότι οι εκδοθείσες κατόπιν των τροπολογιών αυτών αποφάσεις κατά τη συνεδρίαση του Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 2011 αντίκεινται στα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων, άσκησε τις υπό κρίση προσφυγές.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

14 Με διάταξη της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου επέτρεψε στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να παρέμβει στις υποθέσεις C-237/11 και C-238/11 υπέρ της Γαλλικής Δημοκρατίας.

15 Με διάταξη της 9ης Ιανουαρίου 2012, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διέταξε τη συνεκδίκηση των υποθέσεων C-237/11 και C-238/11 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

- 16 Η Γαλλική Κυβέρνηση ζητεί από το Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 17 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει τις προσφυγές ως απαράδεκτες·
 - επικουρικώς, να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες, και
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 18 Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου ζητεί από το Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Επί των προσφυγών

Επί του παραδεκτού

- 19 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί το παραδεκτό των προσφυγών για τον λόγο ότι η αναγόμενη στο χρονοδιάγραμμα του ψηφοφορία συνιστά πράξη εσωτερικής οργάνωσης, η οποία δεν μπορεί να προσβληθεί κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ.
- 20 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, αρκεί η διαπίστωση ότι το ζήτημα κατά πόσον οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αφορούν αποκλειστικώς την εσωτερική οργάνωση του Κοινοβουλίου ή παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων συνδέεται αρρήκτως με την εξέταση του περιεχομένου τους και με την εξέταση της προσφυγής ως προς την ουσία, οπότε πρέπει να γίνει η επί της ουσίας εξέταση της προσφυγής (αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 1983, 230/81, Λουξεμβούργο κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 255, σκέψη 30· της 22ας Σεπτεμβρίου 1988, 358/85 και 51/86, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 4821, σκέψη 15, καθώς και της 28ης Νοεμβρίου 1991, C-213/88 και C-39/89, Λουξεμβούργο κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-5643, σκέψη 16).

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 21 Η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από την παράβαση, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, των πρωτοκόλλων για την έδρα των οργάνων και, συνεπώς, από τη μη συμμόρφωση με την απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1997, C-345/95, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1997, σ. I-5215). Με τις αποφάσεις αυτές, το Κοινοβούλιο καταργεί τη μία από τις δώδεκα περιόδους συνόδων οι οποίες πραγματοποιούνται ετησίως στο Στρασβούργο (Γαλλία).
- 22 Κατά τη Γαλλική Δημοκρατία, πρώτον, το Κοινοβούλιο δεσμεύεται από την πρακτική του τη σχετική με τη διάρκεια των περιόδων των συνόδων του, η οποία κατοχυρώνεται με τα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων. Εξάλλου, προβλέποντας ότι δύο από τις δώδεκα μηνιαίες περιόδους συνόδου της

ολομέλειας μειώνονται από τέσσερις σε δύο ημέρες και πραγματοποιούνται την ίδια εβδομάδα του Οκτωβρίου, το Κοινοβούλιο καθιστά τα εν λόγω πρωτόκολλα εν μέρει άνευ ουσιαστικού αντικειμένου.

- 23 Δεύτερον, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι οι καθορισθείσες για τον Οκτώβριο περίοδοι συνόδων διαρρηγνύουν τον «ομαλό ρυθμό» με τον οποίο πρέπει να πραγματοποιούνται οι δώδεκα περίοδοι συνόδου της ολομέλειας κατά τη σκέψη 29 της προαναφερθείσας αποφάσεως της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου.
- 24 Τρίτον, η Γαλλική Δημοκρατία παρατηρεί ότι το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση αυτή, ότι οι πρόσθετες περίοδοι συνόδου της ολομέλειας μπορούν να προγραμματιστούν σε άλλον τόπο εργασίας μόνον αν το Κοινοβούλιο πραγματοποιεί τις δώδεκα τακτικές συνόδους της ολομέλειας στο Στρασβούργο.
- 25 Τέλος, η Γαλλική Δημοκρατία φρονεί ότι το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να προβάλει επιχειρήματα απότομα της εσωτερικής οργανώσεως των εργασιών του για να δικαιολογήσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 26 Ως απάντηση, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι τα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων δεν καθορίζουν τη διάρκεια της μηνιαίας περιόδου συνόδου της ολομέλειας.
- 27 Αντιθέτως, από τις σκέψεις 15 και 16 της αποφάσεως της 10ης Ιουλίου 1986, 149/85, Wybot (Συλλογή 1986, σ. 2391) προκύπτει ότι ο καθορισμός της διάρκειας των περιόδων συνόδου της ολομέλειας εμπίπτει στην αναγνωριζόμενη στο Κοινοβούλιο εξουσία εσωτερικής οργανώσεως. Αν, ασφαλώς η απόφαση αυτή αφορά τη διάρκεια της ετήσιας συνεδριάσεως, δεν υφίστανται λόγοι βάσει των οποίων μπορεί να συναχθεί αντίθετο συμπέρασμα ως προς τον καθορισμό της διάρκειας των μηνιαίων περιόδων συνόδου της ολομέλειας. Επομένως, ελλείψει ρητού καθορισμού της διάρκειας περιόδου συνόδου της ολομέλειας, το Κοινοβούλιο δύναται ελευθέρως, δυνάμει του άρθρου 232 ΣΛΕΕ, να καθορίσει τη διάρκεια των περιόδων συνόδου της ολομέλειας.
- 28 Εν συνεχεία, το Κοινοβούλιο φρονεί ότι πρέπει να ερμηνευθεί συσταλτικώς το άρθρο 341 ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει ότι μόνον «η έδρα των οργάνων της Ένωσης καθορίζεται με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών».
- 29 Συνεπώς, το Δικαστήριο αναγνώρισε, στη σκέψη 32 της προαναφερθείσας αποφάσεως της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, ότι τα κράτη μέλη δεν έθιξαν την εξουσία εσωτερικής οργανώσεως του Κοινοβουλίου επιβάλλοντάς του ορισμένες δεσμεύσεις όσον αφορά την οργάνωση των εργασιών του, εφόσον οι δεσμεύσεις αυτές είναι συνυφασμένες με την ανάγκη καθορισμού της έδρας του, διατηρουμένων παράλληλα των διαφόρων τόπων εργασίας του Κοινοβουλίου.
- 30 Ωστόσο, ο καθορισμός της διάρκειας των μηνιαίων περιόδων συνόδου της ολομέλειας δεν απαιτείται προκειμένου να καθορισθεί η έδρα του οργάνου, οπότε εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Κοινοβουλίου. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν απόκειται στις κυβερνήσεις των κρατών μελών να καθορίσουν τη διάρκεια των μηνιαίων περιόδων συνόδου της ολομέλειας με τα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων, εφόσον το Κοινοβούλιο δύναται ελευθέρως να καθορίζει, δυνάμει του άρθρου 232 ΣΛΕΕ, τη διάρκειά τους.
- 31 Τέλος, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι τα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων πρέπει να ερμηνευθούν κατά τρόπο διασφαλίζοντα πρακτική αποτελεσματικότητα στην εξουσία του εσωτερικής οργανώσεως.

- 32 Συναφώς, το Κοινοβούλιο προβάλλει, πρώτον, το γεγονός ότι η προηγούμενη πρακτική του όσον αφορά τη διάρκεια των περιόδων συνόδου της ολομέλειας δεν το δεσμεύει για το μέλλον. Συγκεκριμένα, δεν απαιτείται, από απόψεως των θεμελιωδών μεταβολών οι οποίες επήλθαν μετά το 1992 ως προς τις αρμοδιότητες, τη σύνθεση και τη λειτουργία του θεσμικού αυτού οργάνου, να διατηρεί την προγενέστερη της εκδόσεως της αποφάσεως του Εδιμβούργου πρακτική του. Στο πλαίσιο αυτό, το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι ο αριθμός των πρόσθετων περιόδων συνόδου της ολομέλειας οι οποίες πραγματοποιούνται στις Βρυξέλλες (Βέλγιο) σημείωσε συνεχή και σημαντική μείωση. Ενώ, μεταξύ 1999 και 2004, ο αριθμός των εν λόγω πρόσθετων ετήσιων περιόδων συνόδου της ολομέλειας κυμαινόταν μεταξύ έξι και οκτώ, μειώθηκε σε έξι για τα έτη 2004 έως 2009, σε πέντε το 2010 και το 2011 και σε τέσσερις το 2012 και το 2013. Η μείωση αυτή του αριθμού των εν λόγω περιόδων αντανακλά, όπως και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, τις μεταβολές της λειτουργίας του Κοινοβουλίου. Συγκεκριμένα, αυξάνει προοδευτικώς ο αριθμός των συνεδριάσεων των επιτροπών του θεσμικού αυτού οργάνου, εφόσον οι δραστηριότητές του ασκούνται πλέον περισσότερο εντός των επιτροπών παρά στις συνόδους της ολομέλειας.
- 33 Δεύτερον, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, το Κοινοβούλιο επιδιώκει τη μείωση του αντίκτυπου του τύπου που έχει καθορισθεί ως έδρα του επί της λειτουργίας του. Επομένως, η πρακτική αποτελεσματικότητα της εξουσίας του εσωτερικής οργανώσεως σημαίνει ότι πρέπει να είναι σε θέση να περιορίσει τα μειονεκτήματα που απορρέουν από τους διάφορους τύπους εργασίας του. Βάσει αυτού, σε αυτό απόκειται να ελαχιστοποιήσει τις δεσμεύσεις –οικονομικές, μεταφορών και περιβαλλοντικές– τις οποίες συνεπάγεται η κατάσταση αυτή οργανώνοντας δύο περιόδους συνόδου της ολομέλειας την ίδια εβδομάδα. Συναφώς, το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι το κόστος που προκύπτει από τον γεωγραφικό διασκορπισμό των τύπων εργασίας του ανέρχεται περίπου σε 160 εκατομμύρια ευρώ και χάρη στη διεξαγωγή δύο περιόδων συνόδων στις Βρυξέλλες αντί στο Στρασβούργο τον Σεπτέμβριο του 2008 έγιναν οικονομίες υπολογιζόμενες περίπου σε 2,5 εκατομμύρια ευρώ.
- 34 Τρίτον, το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι, όσον αφορά τα δύο επίμαχα έτη, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αφορούν μόνον δύο από τις δώδεκα περιόδους συνόδου της ολομέλειας. Εξάλλου, εφόσον δεν πραγματοποιούνται σύνοδοι της ολομέλειας τον Αύγουστο, δύο σύνοδοι πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να πραγματοποιηθούν τον Οκτώβριο. Συναφώς, το Κοινοβούλιο διευκρινίζει ότι, όσον αφορά τη σύνοδο για τον προϋπολογισμό η οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια του μήνα αυτού, καίτοι βεβαίως η άσκηση της δημοσιονομικής εξουσίας σε σύνοδο της ολομέλειας δεν είναι ούτε περιττή ούτε άνευ αντικειμένου, πρέπει, παρ' όλ' αυτά, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η διαδικασία του προϋπολογισμού καλύπτει λίγες ώρες μόνον μιας περιόδου συνόδων. Τέλος, το Κοινοβούλιο τονίζει ότι ο εκφρασθείς από τη Γαλλική Δημοκρατία φόβος γενικεύσεως της μειώσεως της διάρκειας των μηνιαίων περιόδων συνόδου της ολομέλειας είναι αμιγώς υποθετικής φύσεως.
- 35 Με τα υπομνήματά του παρεμβάσεως, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, πρώτον, ότι το Κοινοβούλιο, λαμβάνοντας τις προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν ασκεί την εξουσία του εσωτερικής οργανώσεως προς βελτίωση της λειτουργίας του, αλλά, στην πραγματικότητα, επιδιώκει να καθορίσει το ίδιο τον τύπο της έδρας του. Δεύτερον, το κράτος μέλος αυτό υπενθυμίζει τη διάκριση μεταξύ των μηνιαίων περιόδων συνόδου της ολομέλειας που πραγματοποιούνται στο Στρασβούργο και των πρόσθετων περιόδων συνόδου της ολομέλειας τις οποίες το Κοινοβούλιο μπορεί να πραγματοποιεί στις Βρυξέλλες. Οι διάφορες αυτές περιόδοι συνόδων, οι οποίες διακρίνονται επίσης με βάση τη διάρκειά τους, εφόσον αυτές που πραγματοποιούνται στις Βρυξέλλες πρέπει να είναι μικρότερης διάρκειας, δεν είναι εναλλάξιμες. Κατά το εν λόγω κράτος μέλος, οι δύο περιόδοι συνόδου της ολομέλειας, τις οποίες προβλέπουν για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013 οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, πρέπει να θεωρηθούν ως αποτελούσες μία μόνον περίοδο μηνιαίων συνόδων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο αριθμός των μηνιαίων περιόδων συνόδου της ολομέλειας που πραγματοποιούνται στο Στρασβούργο μειώνεται στις ένδεκα, τούτο δε κατά παράβαση των πρωτοκόλλων για την έδρα των οργάνων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 36 Εκ προοιμίου, υπενθυμίζονται τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την προαναφερθείσα απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου. Συγκεκριμένα, μολονότι η απόφαση αυτή αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως του Εδιμβούργου, η απόφαση του Εδιμβούργου επαναλήφθηκε, χωρίς τροποποίηση, στα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων. Περαιτέρω, όχι μόνον οι διάδικοι συμφωνούν ότι η απόφαση αυτή ασκεί επιρροή στις παρούσες υποθέσεις, αλλά στηρίζονται επίσης σε αυτήν για να υποστηρίξουν τις αποκλίνουσες απόψεις τους.
- 37 Η απόφαση αυτή στηρίζεται σε στοιχεία τα οποία αφορούν τη διάρθρωση μεταξύ, αφενός, της αρμοδιότητας των κρατών μελών για τον καθορισμό της έδρας του Κοινοβουλίου και, αφετέρου, της αρμοδιότητας εσωτερικής οργανώσεώς του.
- 38 Ως προς την αρμοδιότητα των κρατών μελών για τον καθορισμό της έδρας του Κοινοβουλίου, το Δικαστήριο έκρινε ότι η άσκηση της ως άνω αρμοδιότητας περιελάμβανε όχι μόνον την υποχρέωση να καθορίσουν την έδρα του Κοινοβουλίου, αλλά συνεπαγόταν επίσης την εξουσία να διευκρινίσουν την έννοια αυτή, εκθέτοντας τις δραστηριότητες που πρέπει να λαμβάνουν χώρα στον τόπο της έδρας (βλ. προαναφερθείσα απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 24).
- 39 Συναφώς, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι τα κράτη μέλη δέχθηκαν ότι η έδρα του Κοινοβουλίου, που ορίζεται το Στρασβούργο, αποτελεί τον τόπο στον οποίο το όργανο αυτό συνεδριάζει κατά κύριο λόγο εν ολομελεία και καθόρισαν προς τούτο, με δεσμευτική ισχύ, αφενός, τον αριθμό των περιόδων συνόδου που πρέπει να πραγματοποιούνται εκεί και, αφετέρου, όρισαν ότι η εκ μέρους του Κοινοβουλίου άσκηση της εξουσίας του όσον αφορά τον προϋπολογισμό πρέπει να πραγματοποιείται κατά τη διάρκεια μιας των περιόδων τακτικής συνόδου της ολομελείας που λαμβάνουν χώρα στην έδρα του οργάνου (βλ. προαναφερθείσα απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 25 και 28).
- 40 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, το Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση του Εδιμβούργου έχει την έννοια ότι καθορίζει ως έδρα του Κοινοβουλίου τον τόπο στον οποίο πρέπει να πραγματοποιούνται με κανονικό ρυθμό δώδεκα περίοδοι τακτικής συνόδου της ολομελείας του οργάνου αυτού, συμπεριλαμβανομένων εκείνων κατά τη διάρκεια των οποίων το Κοινοβούλιο ασκεί την παρεχόμενη από τη Συνθήκη εξουσία του όσον αφορά τον προϋπολογισμό. Ομοίως, το Δικαστήριο έκρινε ότι πρόσθετες περίοδοι συνόδου της ολομελείας δεν μπορούν να καθορίζονται σε άλλο τόπο εργασίας εκτός αν το Κοινοβούλιο πραγματοποιεί τις δώδεκα περιόδους τακτικής συνόδου της ολομελείας στο Στρασβούργο, όπου είναι η έδρα του (βλ. προαναφερθείσα απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 29).
- 41 Εξάλλου, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι τα κράτη μέλη, καθορίζοντας με τον τρόπο αυτό την έδρα του Κοινοβουλίου, δεν έθιξαν την εξουσία του εσωτερικής οργανώσεως. Συγκεκριμένα, κατά το Δικαστήριο, μολονότι το Κοινοβούλιο έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει, δυνάμει αυτής της εξουσίας εσωτερικής οργανώσεως, κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας του και της διεξαγωγής των εργασιών του, εντούτοις οι αποφάσεις αυτές δεν πρέπει να θίγουν την αρμοδιότητα των κυβερνήσεων των κρατών μελών να ορίζουν την έδρα των κοινοτικών οργάνων (βλ. προαναφερθείσα απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 30 και 31).
- 42 Αντιθέτως, τα κράτη μέλη, ασκώντας την αρμοδιότητά τους προς καθορισμό της έδρας των κοινοτικών οργάνων, έχουν την υποχρέωση να σέβονται την αρμοδιότητα του Κοινοβουλίου όσον αφορά την εσωτερική του οργάνωση και να μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις αυτές να μην παρακωλύουν την εύρυθμη λειτουργία του εν λόγω οργάνου. Συναφώς, καίτοι πράγματι η απόφαση του Εδιμβούργου επιβάλλει στο Κοινοβούλιο ορισμένες δεσμεύσεις όσον αφορά την οργάνωση των εργασιών του, εντούτοις οι δεσμεύσεις αυτές είναι συνυφασμένες με την ανάγκη καθορισμού της έδρας του, διατηρουμένων παράλληλα των διαφόρων τρόπων εργασίας του Κοινοβουλίου, και δεν αντιβαίνουν

εξάλλου προς την πρακτική την οποία ακολουθεί γενικώς το Κοινοβούλιο (βλ. προαναφερθείσα απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 43 Λαμβανομένων υπόψη των συμπερασμάτων αυτών, πρέπει να εξετασθεί αν, όπως υποστηρίζει η Γαλλική Δημοκρατία, το Κοινοβούλιο παρέβη τα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων καθορίζοντας, για τα έτη 2012 και 2013, πέραν των ετησίων δέκα περιόδων συνόδου της ολομέλειας, οι οποίες πραγματοποιούνται μηνιαίως πλην Αυγούστου και Οκτωβρίου, δύο περιόδους συνόδου της ολομέλειας, διάρκειας δύο ημερών εκάστη, στην ίδια εβδομάδα του Οκτωβρίου.
- 44 Συναφώς, συνομολογείται ότι το Κοινοβούλιο, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, απέκλινε, κατόπιν των προταθεισών από τον ευρωβουλευτή Α. Fox τροπολογιών, των σχεδίων της διασκέψεως των προέδρων όσον αφορά τις μηνιαίες περιόδους συνόδου της ολομέλειας που προβλέπονται για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013.
- 45 Τα σχέδια της διασκέψεως των προέδρων προέβλεπαν την πραγματοποίηση μηνιαίων περιόδων συνόδου της ολομέλειας στο Στρασβούργο, πλην του Αυγούστου για τον οποίο δεν προβλεπόταν σύνοδος και του Οκτωβρίου για τον οποίο προβλέπονταν δύο περίοδοι συνόδων. Επομένως, οι εν λόγω περίοδοι έπρεπε να λάβουν χώρα, για το 2012, από 1η έως 4 Οκτωβρίου και από 22 έως 25 Οκτωβρίου, και, για το 2013, από 30 Σεπτεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου καθώς και από 21 Οκτωβρίου έως 24 Οκτωβρίου.
- 46 Τα εν λόγω σχέδια του χρονοδιαγράμματος συνάδουν προς την πρακτική του οργάνου, όσον αφορά την μη πρόβλεψη περιόδου συνόδου της ολομέλειας τον Αύγουστο, η οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια άλλου μήνα του έτους και να προστεθεί στην προβλεπόμενη για τον μήνα αυτόν περίοδο συνόδου, και ως προς τη διάρκεια των μηνιαίων περιόδων συνόδου της ολομέλειας. Συγκεκριμένα, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υπήρξε σύγκλιση απόψεων των διαδίκων περί του ότι οι περίοδοι αυτές διαρκούν, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική του Κοινοβουλίου, τέσσερις ημέρες, ήτοι από Δευτέρα 17.00 έως Πέμπτη 17.00.
- 47 Όπως προκύπτει από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι προβλεπόμενες για το 2012 μηνιαίες περίοδοι συνόδου της ολομέλειας, προκαθορισμένες από 1η έως 4 Οκτωβρίου και από 22 έως 25 Οκτωβρίου, αντικαταστάθηκαν από δύο περιόδους της ίδιας εβδομάδας, ήτοι στις 22 και 23 Οκτωβρίου καθώς και στις 25 και 26 Οκτωβρίου. Ομοίως, για το 2013, οι προκαθορισμένες μηνιαίες περίοδοι συνόδου της ολομέλειας από 30 Σεπτεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου και από 21 Οκτωβρίου έως 24 Οκτωβρίου αντικαταστάθηκαν από περιόδους της ίδιας εβδομάδας, ήτοι στις 21 και 22 Οκτωβρίου καθώς και στις 24 και 25 Οκτωβρίου.
- 48 Διαπιστώνεται ότι οι ούτως προβλεπόμενες με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις περίοδοι συνόδου της ολομέλειας για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013 δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που απορρέουν από τα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων.
- 49 Πρώτον, πρέπει να εξετασθεί το ιστορικό των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το γράμμα των τροπολογιών που οδήγησαν στη λήψη των αποφάσεων αυτών, καθώς και η πρακτική του Κοινοβουλίου.
- 50 Κατ' αρχάς, από τα σχέδια της διασκέψεως των προέδρων, για τα οποία έγινε λόγος στις σκέψεις 5 και 45 της παρούσας απόφασης, προκύπτει ότι το σχέδιο του χρονοδιαγράμματος των περιόδων συνόδου της ολομέλειας που καθορίστηκαν για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013 διαφέρει σαφώς από το σχέδιο του χρονοδιαγράμματος το οποίο προβλέπουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.

- 51 Εν συνεχεία, από το γράμμα των τροπολογιών που οδήγησαν στη λήψη των προσβαλλόμενων αποφάσεων προκύπτει ότι είχαν σκοπό να «καταργήσουν» την πρώτη περίοδο συνόδου της ολομέλειας η οποία προτεινόταν για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013 και να «διασπάσουν [...] σε δύο μέρη» τη δεύτερη περίοδο.
- 52 Επομένως, κατά το γράμμα των τροπολογιών αυτών, η μία από τις δύο περιόδους συνόδων που προβλέπονταν για τον Οκτώβριο των δύο επίμαχων ετών, διάρκειας τεσσάρων ημερών, έπρεπε να καταργηθεί, ενώ η άλλη, διασπασμένη σε δύο μέρη, θα δημιουργούσε δύο περιόδους συνόδων, διάρκειας δύο ημερών εκάστη.
- 53 Τέλος, η υπ' αυτή την έννοια ερμηνεία των προσβαλλόμενων αποφάσεων επιρρωννύεται από την πρακτική του Κοινοβουλίου όπως προκύπτει από την ημερησία διάταξη των συνόδων των 22 και 23 Οκτωβρίου καθώς και των 25 και 26 Οκτωβρίου 2012.
- 54 Συγκεκριμένα, από την ημερησία διάταξη των συνόδων αυτών προκύπτει ότι η πρώτη εξ αυτών πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 22 Οκτωβρίου από τις 17.00 έως τις 23.00 και την Τρίτη 23 Οκτωβρίου από τις 8.30 έως τις 23.00, ενώ η δεύτερη πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 25 Οκτωβρίου από τις 9.00 έως τις 23.00 και την Παρασκευή 26 Οκτωβρίου από τις 9.00 έως τις 13.30.
- 55 Επομένως, οι νεοδημιουργηθείσες για το 2012 δύο περίοδοι συνόδου της ολομέλειας δεν αντιστοιχούν στη διάρκεια μίας μόνον περιόδου τακτικών συνόδων της ολομέλειας όπως η καθορισθείσα για τους λοιπούς μήνες του 2012. Συγκεκριμένα, οι περίοδοι αυτές αρχίζουν, κατά γενικό κανόνα, τη Δευτέρα στις 17.00 και τελειώνουν στις 23.00, κατόπιν συνεχίζουν την Τρίτη από τις 9.00 μέχρι τις 23.00, την Τετάρτη από τις 9.00 έως τις 23.00, για να ολοκληρωθούν την Πέμπτη από τις 9.00 έως τις 17.00.
- 56 Από τη σύγκριση αυτή του χρονοδιαγράμματος προκύπτει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συνεπάγονται αντικειμενικώς σημαντική μείωση του χρόνου τον οποίο μπορεί να αφιερώσει το Κοινοβούλιο στις συνεδριάσεις ή διαβουλεύσεις του τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013. Συγκεκριμένα, σε σχέση με τις περιόδους των τακτικών συνόδων της ολομέλειας, ο πραγματικά διαθέσιμος χρόνος για τις περιόδους των συνόδων κατά τους μήνες αυτούς έχει μειωθεί πλέον του ημίσεως.
- 57 Δεύτερον, από τη σκέψη 29 της προαναφερθείσας αποφάσεως της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, προκύπτει ότι η έδρα του Κοινοβουλίου είναι ο τόπος όπου πρέπει να πραγματοποιούνται, με κανονικό ρυθμό, «δώδεκα τακτικές σύνοδοι της ολομέλειας» του οργάνου αυτού και πρέπει να διακρίνονται οι δώδεκα αυτές περίοδοι από τις «πρόσθετες περιόδους συνόδων της ολομέλειας», οι οποίες μπορούν να καθοριστούν μόνον αν διεξαχθούν πράγματι οι πρώτες περίοδοι συνόδων του Κοινοβουλίου.
- 58 Η διάκριση αυτή προϋποθέτει ότι, για να εμπίπτει μια περίοδος στην κατηγορία των «περιοδών των τακτικών συνόδων της ολομέλειας», πρέπει να είναι ισοδύναμη με τις λοιπές περιόδους των μηνιαίων τακτικών συνόδων που καθορίζονται σύμφωνα με τα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων, μεταξύ άλλων, από απόψεως της χρονικής διάρκειας των συνόδων αφεαυτών.
- 59 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τις διαπιστώσεις στις σκέψεις 54 έως 56 της παρούσας αποφάσεως, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειάς τους, οι περίοδοι των συνόδων του Οκτωβρίου του 2012 και του 2013 δεν ισοδυναμούν με τις λοιπές μηνιαίες περιόδους τακτικών συνόδων, τις οποίες καθορίζουν οι ίδιες αποφάσεις.
- 60 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα του Κοινοβουλίου το οποίο αφορά την εξουσία του εσωτερικής οργανώσεως, μολονότι είναι αδιαμφισβήτητο ότι το Κοινοβούλιο διαθέτει τέτοια εξουσία, πρέπει, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 42 της παρούσας αποφάσεως, να την ασκεί σεβόμενο την αρμοδιότητα

των κρατών μελών ως προς τον καθορισμό της έδρας του οργάνου αυτού, δεδομένου ότι τα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων διέπονται από τον αμοιβαίο σεβασμό των αντιστοίχων αρμοδιοτήτων των κρατών μελών και του Κοινοβουλίου.

- 61 Πάντως, εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι το Κοινοβούλιο, κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, δεν προέβαλε λόγους, αναγόμενους στην εξουσία του εσωτερικής οργανώσεως, βάσει των οποίων δύναται να δικαιολογηθεί, και μάλιστα παρά τη συνεχή αύξηση των αρμοδιοτήτων του, η σημαντική μείωση της διάρκειας των δύο περιόδων συνόδων της ολομέλειας του Οκτωβρίου του 2012 και του 2013 σε σχέση με τις λοιπές δέκα μηνιαίες περιόδους συνόδων της ολομέλειας και την πρακτική του Κοινοβουλίου.
- 62 Όσον αφορά το επιχείρημα το οποίο αφορά την αύξηση του αριθμού των συνεδριάσεων των επιτροπών του Κοινοβουλίου και των δραστηριοτήτων οι οποίες ασκούνται πλέον εντός των επιτροπών, επισημαίνεται ότι η αύξηση αυτή δύναται ασφαλώς να εξηγηθεί, εν πολλοίς, με την εν λόγω συνεχή αύξηση των αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου, αλλά δεν εξηγεί ούτε κατά τι μειώνεται η εργασία που πρέπει να ολοκληρωθεί σε σύνοδο της ολομέλειας ούτε τους λόγους για τους οποίους η εν λόγω αύξηση των εργασιών των επιτροπών έχει συνέπειες ακριβώς στις συνόδους της ολομέλειας του Οκτωβρίου.
- 63 Συγκεκριμένα, αφενός, το Κοινοβούλιο δεν μπόρεσε να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η μείωση της δεύτερης περιόδου των συνόδων της ολομέλειας του Οκτωβρίου, όπως προβλέπεται στα σχέδια της διασκέψεως των προέδρων, μειώθηκε σε μιάμιση μόνον ημέρα όσον αφορά το 2012.
- 64 Όπως επισημαίνει ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 69 των προτάσεών του, ο εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου, ερωτηθείς επ' αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν προέβαλε λόγους βάσει των οποίων να τεκμαίρεται ότι η προβλεπόμενη για τον Οκτώβριο ημερησία διάταξη της δεύτερης περιόδου των συνόδων θα ελαφρυνθεί, αναγνωρίζοντας μάλιστα ότι το Κοινοβούλιο δεν είναι σε θέση να προβλέψει, κατά την ψήφιση του χρονοδιαγράμματός του, το περιεχόμενο της ημερησίας διατάξεως των διαφόρων συνόδων.
- 65 Αφετέρου, η μείωση της διάρκειας της πρώτης περιόδου των συνόδων της ολομέλειας σε μιάμιση ημέρα, η οποία δικαιολογείται από το ότι η σύνοδος για τον προϋπολογισμό μπορεί πλέον, στην πράξη, να ολοκληρώνεται πολύ σύντομα, προσκρούει στη σημασία την οποία ενέχει η σύνοδος για τον προϋπολογισμό.
- 66 Συγκεκριμένα, η σημασία της συνόδου για τον προϋπολογισμό τονίζεται από το γεγονός ότι τα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων αναφέρουν ρητώς τη σύνοδο αυτή. Όπως προκύπτει από τη σκέψη 28 της προαναφερθείσας αποφάσεως της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, διευκρινίζοντας ότι η σύνοδος για τον προϋπολογισμό πραγματοποιείται στο Στρασβούργο, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών θέλησαν να επισημάνουν ότι η άσκηση της δημοσιονομικής εξουσίας του Κοινοβουλίου σε σύνοδο της ολομέλειας, πρέπει να λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια μιας από τις περιόδους τακτικών συνόδων της ολομέλειας οι οποίες πραγματοποιούνται στην έδρα του οργάνου.
- 67 Αρκεί συναφώς η παρατήρηση ότι, από της δημοσιεύσεως της εν λόγω αποφάσεως, οι δημοσιονομικές εξουσίες του Κοινοβουλίου αυξάνονται συνεχώς.
- 68 Συνεπώς, η άσκηση εκ μέρους του Κοινοβουλίου της δημοσιονομικής του εξουσίας σε σύνοδο της ολομέλειας αποτελεί, όπως αναγνωρίζει το Κοινοβούλιο, θεμελιώδη στιγμή της δημοκρατικής ζωής της Ένωσης και, επομένως, πρέπει να διεξάγεται με όλη την προσοχή, την αυστηρότητα και τη δέσμευση που επιβάλλει η ευθύνη αυτή. Η άσκηση της αρμοδιότητας αυτής απαιτεί, μεταξύ άλλων, δημόσια συζήτηση, σε ολομέλεια, βάσει της οποίας οι πολίτες της Ένωσης δύναται να λάβουν γνώση των διαφόρων εκφραζομένων πολιτικών προσανατολισμών και, ως εκ τούτου, να διαμορφώνουν πολιτική άποψη για τη δράση της Ένωσης.

- 69 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το επιχείρημα του Κοινοβουλίου, το οποίο αντλείται από την προαναφερθείσα απόφαση Wight, δεν δύναται να ευδοκιμήσει, εφόσον ο καθορισμός των περιόδων συνόδου της ολομέλειας για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013 δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από την άσκηση της εξουσίας του εσωτερικής οργανώσεως να καθορίζει τη διάρκεια των μηνιαίων περιόδων συνόδου της ολομέλειας. Από τη διαπίστωση αυτή προκύπτει επίσης ότι οι παρούσες προσφυγές είναι παραδεκτές, σύμφωνα με την παρατεθείσα στη σκέψη 20 της παρούσας αποφάσεως νομολογία.
- 70 Τέλος, παρατηρείται ότι ακόμα και αν τα μειονεκτήματα και το κόστος που συνεπάγονται οι διάφοροι τόποι εργασίας του Κοινοβουλίου, τους οποίους περιγράφει το Κοινοβούλιο στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, γίνουν δεκτά, δεν αποκείται ούτε στο Κοινοβούλιο ούτε στο Δικαστήριο να τα επανορθώσουν, αλλά, ενδεχομένως, στα κράτη μέλη κατά την άσκηση της αρμοδιότητας την οποία διαθέτουν για τον καθορισμό της έδρας των οργάνων.
- 71 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι οι δύο περίοδοι των συνόδων της ολομέλειας, τις οποίες καθορίζουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως δύο μηνιαίες περίοδοι συνόδων της ολομέλειας κατά την έννοια των πρωτοκόλλων για την έδρα των οργάνων.
- 72 Συνεπώς, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν καθόσον δεν καθορίζουν δώδεκα μηνιαίες περιόδους συνόδου της ολομέλειας στο Στρασβούργο για το 2012 και το 2013.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 73 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα. Εφόσον το Κοινοβούλιο ηττήθηκε και η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε την καταδίκη του στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το οποίο παρενέβη στη διαφορά, θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, σχετικά με το χρονοδιάγραμμα των περιόδων συνόδου του Κοινοβουλίου για το 2012 και το 2013 ακυρώνονται καθόσον δεν καθορίζουν δώδεκα μηνιαίες περιόδους συνόδου της ολομέλειας στο Στρασβούργο για το 2012 και το 2013.**
- 2) **Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) **Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου φέρει τα δικαστικά έξοδά του.**

(υπογραφές)